

Posudek na diplomovou práci Kláry Míčkové

Ve své diplomové práci se Klára Míčková zabývá fenoménem vzniknuvším coby následek holocaustu, komplexem přeživšího. O tomto jevu se poměrně logicky snaží pojednat interdisciplinárně, přičemž v části první studuje především materiály historické a psychologické, zatímco v části druhé analyzuje dvě vybraná relevantní literární díla: Rosu Cynthie Ozickové a Planetu pana Sammlera Saula Bellowa. Z hlediska metodologického je to jistě moudré rozhodnutí, nicméně nezaškodilo by možná poněkud obsírněji zmínit též další vědní obory a také beletristické tituly, jimiž by se bylo bývalo dalo zaobírat. Prosím tedy autorku, aby tak provedla alespoň při ústní obhajobě.

První část diplomové práce nepochybně dokáže mnohem kompetentněji posoudit pan oponent. V části druhé, tj. čistě literární, Klára Míčková velice obratně aplikuje metodu „close reading“, přičemž si je ovšem vědoma všech zásadních doposud existujících rozborů a studií. Její hlavní přínos pak spočívá v tom, že se detailně zaměřila pouze na vytčený problém a přesvědčivě ukázala jeho provázanost s poznatky získanými v části první.

K práci Kláry Míčkové nemám žádné zásadní výtky ani připomínky s výjimkou jediné, které si je navíc značně vědoma samotná autorka: I ona totiž projevila lítost, že se jí nepodařilo do větší míry vělenit vlastní „terénní výzkum“, tj. jinak nesmírně cenné rozhovory s přeživšími pořízenými během studijního pobytu ve Velké Británii. Má otázka však směřuje o kousek dál, a sice čím si myslí, že je to dáno? Nebyla ještě v té době schopna klást specifičtější otázky, nebo jí nebyly poskytnuty úplné a vyčerpávající odpovědi? Nebo sehrály roli další faktory?

Diplomovou práci Kláry Míčkové předběžně navrhuji – v závislosti na posudku oponenta a na výkonu diplomantky při ústní obhajobě – hodnotit stupněm výborně až velmi dobře.

Praha, 10.1.2007

Dr. Hana Ulmanová, M.A.

